

[Tinning]

Det, nogle af os snakker om, er noget i stil med højskoleordningen. Højskoler, efterskoler, friskoler, og hvad det var, startede jo også ved en masse private initiativer, hvor man stablede noget op, stort set på grundlag af det rene ingenting med noget, der lignede det rene ingenting. Selv om vi siden har fået en lovgivning for højskole-, friskole- og efterskoleområdet, hvor det offentlige går ind med støtte, er det hverken blevet uendelig trist eller uendelig ensartet.

Det er ikke rigtigt, at der ligger den dér automatik, at bare vi laver en offentlig støtteordning, så bliver det ikke til at skelne fra hinanden. Det passer simpelt hen ikke, og det synes jeg vi skal have en forklaring på. Hvorfor skulle det være muligt med højskoler og friskoler, men ikke på det her område?

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Jeg ville sige noget af det samme til kulturministeren.

Jeg tror, det må bero på en fejlløsning, for jeg mener ikke, jeg har talt om, at vi skulle have statsdrevne lokalradio- og -TV-stationer i dette land. Jeg talte om nogle løsningsmodeller for finansieringsmåden. At kulturministeren så ikke kan lide de modeller, jeg foreslog, er noget andet. Jeg sagde yderligere, at der må kunne findes mange andre muligheder.

Det, jeg byggede vores modeller på, var en kombination: amt-kommune-støtteforeninger. For amters og kommuners vedkommende var det noget med at stille lokaler og faciliteter til rådighed, og så kunne staten være en slags sikkerhedsnet. Men det har intet med statsdrevne lokalradio- og -TV-stationer at gøre.

Tastesen (S):

Jeg har tre bemærkninger til ministeren.

Den første er om dagbladsområdet. Nu fremhævede hr. Bilgrav-Nielsen jo situationen i Vejle amt. Man kunne tage et andet amt, f.eks. Fyns amt, hvor der kun er to dagblade tilbage, Fyens Stiftstidende og Fyns Amts Avis. Det ville give en endnu mere monopolagtig udvikling på et begrænset område som Fagtn, hvis man kombinerede det.

Som lovforslaget ligger her, skaber ret for dagblade til at drive radio- og TV-virksomhed kombineret med ret til at få indført re-

klamer en forvridning, så andre får sværere ved at komme til orde, så man altså får en udvikling af mediemarkedet, som nogenlunde kan ligne det, vi har på dagspressens område.

Den anden bemærkning skal være, at vi i en mindretalsudtalelse fra før jul har sagt, at konsekvensen af vores nej til reklamefinansiering er, at vi må se på en form for offentlig finansiering. Vi har ikke bundet os til en bestemt model. Vi er parate til sammen med det flertal, vi eventuelt måtte kunne skabe her, at finde den model, der er mest passende.

Vi ved, at det er begrænset, hvad der er af penge til rådighed for formålet, men vi synes, at der under en eller anden form må stilles offentlige penge til rådighed, ligesom man gør det til dagspressen, selv om vi slet ikke skal op på det svimlende beløb, man yder direkte eller indirekte til dagspressen i øjeblikket. Det vil vi se på. I den forbindelse prioriterer vi radio lidt højere end TV, fordi det er et lettere og hurtigere medium at komme i gang med end TV.

Med hensyn til lokal-TV er det min opfattelse, at salg af dygtige produktioner, som lokal-TV laver – det gælder vel især i de større bysamfund, hvor vi har lokal-TV – kan give en del af indtægterne til regional-TV og til TV 2, efterhånden som det kommer ind i udviklingen. Det vil kunne give væsentlige indkomster, som kan være en hjælp i forbindelse med lokal-TV-udviklingen.

Den tredje ting er, at jeg faktisk har samme opfattelse af bingospil, som ministeren har. Der er ingen divergerende opfattelse her. Det er socialt samvær, det er underholdning for nogle mennesker, og jeg tror nok, at den form for bingospil og socialt samvær, der foregår i forsamlingshusene, som kontakt mellem mennesker er mere værdifuld, end hvis det sker over radio og TV. Jeg skal ikke gøre mig til dommer i sagen, men jeg mener omvendt ikke, vi skal kunne forbyde det. Men man skal naturligvis rette sig efter de gældende regler, når man laver bingospil.

Det er ikke en del af socialdemokratiets kulturpolitik. Den kommer til udtryk i den opfattelse, vi har: at vi skal have et alsidigt medium, som giver brydninger og strømninger med hensyn til alt, hvad der foregår i samfundet.